

Фільм «Коцюбинський» покажуть уже цієї весни

Повноцінна художня стрічка, вишука-на історія кохання, творчості й лірики — таким бачать своє кіно про відомого чернігівця й письменника Михайла Коцюбинського його автори. У центрі фільму — складні сто-

сунки Михайла Коцюбинського, його дружини Віри Устимівни та Олександри Аплаксіної вплив цього виру емоцій на видатного письменника.

Виконавець головної ролі й один з авторів ідеї — актор Чернігівського Молодіжного театру Микола Бичук.

Режисер — Євген Сидоренко, також актор цього театру, як і виконавиця ролі Віри Коцюбинської Руслана Остапко.

Спочатку автори планували зняти документальний фільм. Але, коли перечитали адаптований Євгеном Сидоренком матеріал Анатолія Покришина — п'єсу «Беатриче Коцюбинського», то зрозуміли: вийде повнометражний художній фільм. Його тривалість — 1 година 20 хвилин.

Фільм повністю знімали в Чернігові. Того року проект кінострічки про Михайла Коцюбинського виграв міський конкурс ідей «Креативне місто».

Тривають перемовини про показ фільму в Румунії та Німеччині.

Виставка до 80-річчя від дня народження Станіслава Реп'яха

Відкрита ця виставка в літературно-меморіальному музеї-заповіднику Михайла Коцюбинського.

Станіслав Панасович Реп'ях народився 14 травня 1938 року в Глухові Сумської області, а дитинство провів у селі Макіївці Носівського району Чернігівської області, де народилися його батьки.

Станіслав закінчив філологічний факультет Вінницького педінституту. Працював у закладах культури, в чернігівській пресі. Від заснування й кілька десятиліть очолював Чернігівську обласну організацію Спілки письменників України. Автор десятків книг поезії, публіцистики. Твори Станіслава Реп'яха перекладені дванадцятьма мовами. Його письменницька та громадська діяльність відзначена багатьма преміями й нагородами.

На виставці — видання письменника різних років, у тому числі книги, подаровані автором музеєві.

До Дня матері

До 12 травня «Майстерня гарного настрою» музею-заповідника Михайла Коцюбинського проводить для школярів майстер-класи з нагоди Дня матері. Цього року свято припадає на 12 травня. Отож музей-заповідник пропонує школярам власноруч виготовити святкові листівки, прикраси, сувеніри для матерів.

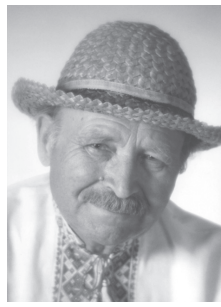
Майстер-класи працюють кожного дня окрім вихідних. Заняття проводитимуть для організованих учнівських груп 1 – 7 класів на замовлення шкіл. Можливий виїзд до навчального закладу за попереднім замовленням. Вартість — 15 гривень для учня. Попередній запис для участі — обов'язковий.

Довідки та замовлення майстер-класів з тел.: (04622) 4-10-03, (063) 065-61-49, (097) 465-70-91.

Фестиваль «На крилах мрій»

Перший всеукраїнський дитячий театральний фестиваль «На крилах мрій» три дні демонстрував вистави на базі обласного театру ім. Т. Шевченка. Виступили, зокрема, актори цього театру, також обласного театру ляльок ім. О. Довженка, вихованці дитячих мистецьких студій Чернігова й Прилук, народний дитячий театр «Сорванці» з Харкова, муніципальний театр «Березіль» (Бориспіль, Київська область).

«Андрій Карнабед: життя, творчість, пам'ятки»

Під такою назвою в обласній бібліотеці ім. Короленка відбулося засідання клубу «Шанувальники старого Чернігова» за участю читачів.

Андрій Антонович Карнабед — відомий чернігівський архітектор, художник, краєзнавець, дослідник чернігівських старожитностей. Автор та співавтор близько 300 проектів будівництва й відновлення споруд нашого міста, серед яких — будівлі колишнього «Полісся» та ДЮСШ «Юність», пам'ятники Богдану Хмельницькому (співавтор) та Визволителям на площі Перемоги.

Народився він 1927 року в селі Рогізки Щорського (нині Сновського) району. З відзнакою закінчив архітектурний факультет Київського інженерно-будівельного інституту. Після повернення до Чернігова брав участь у відновленні та реставрації пам'яток архітектури післявоєнного міста: П'ятицької церкви, Борисоглібського, Спаського, Троїцького соборів, Колегіуму, будинку Лизогубів та інших.

Працюючи в Національному архітектурно-історичному заповіднику «Чернігів стародавній» від часу його заснування (1967 рік), Андрій Антонович організував постійно діючу виставку іконопису (єдину в області), започаткував унікальну колекцію стародруків та багато іншого.

1974 року захистив дисертацію на вчений ступінь кандидата архітектури. У науковому доробку дослідника — понад 400 статей, нарисів, книг. До «Зводу пам'яток історії культури України» підготував 166 статей про пам'ятки історії та культури Чернігівщини й Київщини.

Був членом-кореспондентом Академії архітектури України, почесним членом Національної спілки краєзнавців України, членом Національної спілки архітекторів України, обирався депутатом обласної та міської рад. «Невгамовний Карнабед» — так називали невтомного захисника старовинної забудови Чернігова, дослідника пам'яток.

29 березня 2005 року Андрій Карнабед пішов з життя. Але його справу не забули колеги, друзі, дослідники. Зокрема, кілька років тому в заповіднику «Чернігів стародавній» започаткована наукова конференція «Карнабедівські читання». 2017 року вийшов збірник наукових праць, що були представлені на конференції.

В'ячеслав Демиденко, чернігівський краєзнавець, голова клубу «Шанувальники старого Чернігова», зазначив, що клуб був створений за ініціативи Андрія Карнабеда 1997 року. Гості переглянули документальний фільм про А. Карнабеда «Живий зв'язок віків». Костянтин Ягодовський, голова обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, зазначив, що Андрій Карнабед був фундатором та довгий час незмінним головою міської організації товариства, показав також плани проектів видатного архітектора.

Кандидат мистецтвознавства Анатолій Адруг запропонував назвати одну з вулиць Чернігова іменем відомого земляка.

Добрі слова про А. Карнабеда сказали також голова міської організації УТОП Віктор Величко, завідувачка відділу заповідника «Чернігів стародавній» Ольга Травкіна, яка нагадала, що завдяки ініціативі Карнабеда зберігся історичний ландшафт центру міста й не була забудована заплава Десни поблизу Лісковиці.

Цікаве про письменників Кумові коні

У будь-якому товаристві Іван Нечуй-Левицький поведи́вся невимушено, привітно, з добродушною іронією.

Якось, гостюючи влітку у свого брата у Стеблеві, поїхав з одним батюшкою на його підводі на менини. У гостях батюшка оповідав якусь неймовірну історію і викликав у всіх недовіру, тоді оповідач почав звертатися за підтвердженням до Івана Семеновича. І той щоразу ствердно хитав головою. Коли ж батюшка закінчив, Нечуй мовив до гурту:

— А тепер дозвольте розповісти вам про двох кумів, які поїхали в гості разом на конях одного з них. І той кум, що мав коней, почав плести таку нісенітницю, що ніхто й віри не йняв. Тоді брехунець сказав кумові: «Правда ж, куме, так було, правда?» «Правда, кумцю, правда», — відповів той, бо побоювався, що назад пішки піде.

— А ви, Іване Семеновичу, на чіх конях приїхали? — спитав хтось.

— Та на кумових же! — під загальний регіт показав Левицький на батюшку.

Контракт

Господар будинку, в якому наймав квартиру Іван Крилов, склав контракт і приніс видатному байкареві на підпис. Там, між іншим, зазначалося: якщо з вини квартиранта будинок згорить, той зобов'язується сплатити шістьдесят тисяч карбованців. Крилов підписав папір, тільки додав ще два нулі. «Візьміть, — мовив він, повертаючи контракт господареві. — Я згоден з усіма пунктами. Але для того, щоб ви були цілком забезпечені, я збільшив суму до шести мільйонів. Для вас буде добре, а мені однаково платити нічим».

Приємна мелодія

Один поет-початківець надіслав Генріху Гейне зошит зі своїми віршами. У супровідному листі він писав:

«Можете відверто висловити свою думку про вірші. Навіть найжорсткішу критику я сприймаю тимчасово як найчарівнішу мелодію».

Прочитавши вірші, Гейне переконався, що автор не виявляє жодних ознак поетичного хисту, й відповів йому: «Можете вважати, що почули прекрасну симфонію».

Українські сатира й гумор

Микола БОСАК

Моя президентська програма

Тут якось шахтарі збунтувалися. З усього видно — нового президента скоро доведеться вибирати. Я хоч і не Жириновський з Табурянським, а свою кандидатуру спішу вже зараз висунути. Посада дуже прибуткова. Щоб не запізнитися.

Мені ще в юні літа дідусь говорив: «Ти, внучку, від скромності не помреш». І чого б то я мав помирати? Хай це зроблять вороги «перестройки» нашої. Я що, президентських указів хоч і сто на день не підпишу? Чи званих обідів для маврських гостей за рахунок державної скарбниці не влаштую? Чи й сам за кордон як не на сніданок, то на вечерю не протоплюся? Погано ви мене знаєте!

Аби не бути голосливим, я тут програмку накинув. Ніяких п'ять «ДЕ» не обіцяю, щоб потім вони на п'ять «ДУ» не обернулися. Усе конкретно.

У ГАЛУЗІ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ. Поїду в ООН. Якщо їм мало було черевика Хрущова, то кирзовим чоботом по трибуні погримаю. Хай не будуть такі дуже мудрі, не блокують наших кораблів ні на Дунаї, ні в Японському морі. Ніяких кредитів нікому повертати не збираємося. Олігархам давали — в них нехай і вимагають. І щоб до нашої зброї рук не простягали: хочемо — в землю закопаємо, а ні —

за неї нафти виміняємо. Не вистачало ще, щоб нам з-за океану вказували, як на світі жити!

У ГАЛУЗІ ВНУТРІШНЬОГО ЖИТТЯ. Проведу негайну експропріацію. Хоч вождь Ленін, як і багато наших демократів, також був зеком, але з-поміж усіх теорію експропріації найкращу висидів. Бачили, яких маєтків набували, яких заводів нахапали в незалежній неопоганці? Зворотною реформою все відберу. Частину роздам неімущим пенсіонерам, іншу — бідним офіцерам. Перші не вічні, можна буде після них ще раз комусь дати, а другі нарешті знатимуть, кого й що захищають.

Усім у місті для самозабезпечення молоком дозволю тримати кіз на балконах. Бачили, скільки на Оболоні у висотних будинках балконів? Поставте там по кози, дайте їм трохи висівок — паралельно з Дніпром молочна річка потече!

Тінювників вимету аж за прозори кордони. Горілку звелю продавати від самого ранку й до зачинення крамниць. І не підроблену, а справжню. Жувачку припишу комерсантам. Народу забезпечу для жування все те, від чого тягне на вибрики і продовження роду. За мого правління бразильську каву не маніпуцькими чашечками, а бокалами питимуть.

У села навезу гумових чобіт

і замість советських фуфайок — курток захисного кольору, бо за роки цих прищуватих реформ люд так обносився, що вже латка на латці.

Між райцентрами, доки налагодимо автобусне сполучення, дирижаблі літатимуть. Хто дуже спішить, тому видаватимуть козацькі безрозмірні шаровари без підкладки й горох. Згадайте: теорію реактивного руху в нас уперше розроблено.

У ГАЛУЗІ ДЕМОГРАФІЇ ТА МЕДИЦИНИ. Кожну жінку нашої держави забезпечу надійним чоловіком. Якщо своїх вітчизняних не вистачить, то згідно з договором про міжнародний розподіл праці випишу кількасот з Китаю. Котрій захоцеться зовсім чорного з Африки, то також можна.

Аптеки завалю ліками. Щоб оце в XXI столітті не наробити пірамідоїдів? То нащо нам такі міністри?

Маю тут ще чимало пунктів. Але головного туза викладу лише під час передвиборних зустрічей та інавгурації. Золотих гір не обіцяю, а порцію морозива навіть у Петрівку кожному гарантую. Спитайте в моїх довірених осіб, і вони підтвердять, що в мене слово — закон. Отже, подумайте і зробіть хоч цього разу правильний вибір!

Йосип БІЛОСКУРСЬКИЙ

Поради на всі випадки життя

Щоб дізнатися, скільки м'яса в ковбасі, треба ціну поділити на десять. Отримаєте відсоток м'яса.

Щоб посуд на кухні був завжди чистий, намагайтеся не користуватися ним.

Щоб сучасна взуванка служила вам довше, носіть її в руках або на плечах.

Щоб завжди бути при грошах, не витрачайте їх.

Не облизуйте ніж, яким різали сало. Скільки там того сала!..

Якщо ви за кермом автомобіля, не намагайтеся обігнати ним свої думки.

Щоб вас любили жінки, не даруйте їм квітів. Норкова шубка краще.

Якщо сержант ДАІ випише вам штраф, зверніться до нього ввічливо «пане підполковнику», і сума штрафу зменшиться вдвідесятеро. Перевірено!

Якщо ви повертаєтеся з риболовлі під мухою і без улову, рибу краще купити у браконьєрів. Дешевше.

Якщо вам подали пиво, розведене водою, будьте мудрі: мовчки злийте воду, а пиво випийте.

Не заздріть сусідові, якщо він зірвав багатомільйонний джек-пот. Фортуна дуже зрадлива. Критикуючи владу вголос, міцніше тримайте язик за зубами.

Ніколи не думайте погано про начальство, бо воно може почути.

Якщо хочете мати міцне здоров'я, лікуйтеся вдома.

Якщо у вас немає тещі, то ваше життя нудне, сіре й нещасне.